

□

OPINIÓ □

Tots els dilluns el col·lectiu On són les dones ens fa un recordatori preocupant: La primera dona. Després d'un any de comptabilitzar la presència de dones en espais d'opinió, aquesta és una altra batalla per la visibilitat: la denúncia de l'anomalia.

Una anomalia dolorosa, especialment en aquells espai on es vulneren els drets més enllà d'aquesta desigualtat. La vulneració de drets humans, civils i polítics que pateixen les preses i presos polítics és una irregularitat democràtica. L'acusació de rebel·lió i sedició per complir el que es proposa en unes eleccions que es guanyen és del tot desmesurada i atempta contra els drets civils i polítics. La repressió de l'estat s'està fent de forma selectiva contra el sobiranisme a Catalunya, contra les persones i organitzacions d'esquerra a Espanya. És un atemptat intern del sistema contra la democràcia.

Però, com estem gestionant nosaltres la repressió específica contra les dones? Estem parlant de la ex Consellera **Dolors Bassa**, presa a Puig de les Basses, l'exPresidenta del Parlament **Carme Forcadell**, Presa a Mas d'Enric, la ex Consellera d'ensenyament **Clara Ponsatí**, exiliada a Escòcia,

Meritxell Serret

, exconsellera d'agricultura, exiliada a Bèlgica,

Tamara Carrasco

del CDR, confinada a Viladecans,

Marta Rovira

, Secretària General d'ERC, exiliada a Suïssa,

Anna Gabriel

, exdiputada de la CUP, exiliada a Suïssa. Estem parlant de dones que estan patint la vulneració dels seus drets civils i polítics i que resten invisibilitzades.

Dones invisibles que han estat liderant la política del país. Dones invisibilitzades a les que ni els mitjans, ni les organitzacions donen prou suport, prou visibilitat, prou protagonisme. Dones acusades injustament i injustament oblidades.

No és una obsessió del feminisme, les i els familiars, sovint, han expressat que se'ls dona poca veu, que les seves renúncies no són perceptibles a la societat, que se les omet de l'actualitat política i resten a la presó, a l'exili en confinació i en la invisibilitat.

Els darrers anys de l'anomenat procés -com si només els darrers 10 anys formessin part d'un procés polític per l'alliberament nacional- hi hagut canvis importants. Carme Forcadell i **Muriel Casals**

van liderar un moment de creixement del moviment sobiranista, de la formació de majories. Aquest creixement va marcar la ruta i ho va fer de forma generosa, oberta i participativa.

Després de l'1 d'octubre, que va ser volgudament liderat per uns pocs que ens van demanar confiança, es va visibilitzar les moltes mancances. Es va reprimir l'ampli moviment i les dones que van ser protagonistes i líders van començar a ser amagades. Paral·lelament, es produeix un canvi estratègic força estrany.

En la construcció de la república cal comptar amb la majoria social, no és possible l'efectivitat sense un canvi real. Sense les dones el procés no hagués existit ni hauria estat una realitat,

#FreeElles

Escrit per Carme Porta. La Independent
dijous, 8 de novembre de 2018 15:45

tampoc pot seguir sense nosaltres.

Patim desigualtat inclús en l'anomalia: visibilitzem-les.